

Оцінка розробленої інвестиційної стратегії страхової компанії здійснюється на основі таких критеріїв [3]: узгодженості інвестиційної стратегії з базовою стратегією страхової компанії; внутрішньої збалансованості інвестиційної стратегії; узгодженості інвестиційної стратегії із зовнішніми умовами; реалізованості інвестиційної стратегії з урахуванням наявного інвестиційного потенціалу; прийнятності рівня ризику, пов'язаного із реалізацією інвестиційної стратегії; економічної результативності інвестиційної стратегії.

ХОЛОД С. М., РУБЦОВА Н. М., к.е.н., доцент,
Таврійський державний агротехнологічний університет,
м. Мелітополь

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ РИНКУ АГРОСТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Одним із найефективніших способів управління сільськогосподарськими ризиками, виходячи з досвіду європейських країн, є аграрне страхування, основна мета якого – часткова чи повна компенсація суб'єкту господарювання втрат через несприятливі природні явища [1].

Вітчизняні аграрні підприємства мають величезний потенціал для розвитку і представляють підвищений інтерес для іноземних інвесторів. Однак, недовіра та низький рівень користування послугами страховиків з боку аграрних підприємств, викликають і певні сумніви з боку інвесторів. Зокрема, рівень агрострахування в Україні становить всього лише 5-7%, в той час як в Польщі цей показник знаходиться на рівні 30%, в Німеччині – понад 60%.

В Україні даний вид страхування тільки починає свій розвиток, який постійно супроводжується певними проблемами, а всі спроби введення в дію механізму агрострахування з державною підтримкою на сьогодні не дали очікуваного результату.

Основними проблемами у сфері сільськогосподарського страхування, з якими стикаються вітчизняні агровиробники є:

- актуарна незбалансованість тарифних ставок в агрострахуванні та некоректне відображення вартості можливих збитків у майбутньому. Це відбувається з причин відсутності централізованої статистичної інформація про застраховані посівні площі та суми зібраних страхових премій.

- низький рівень використання, у порівнянні з розвинутими країнами, мультиризикового страхування врожаю протягом усього циклу вирощування продукції сільськогосподарства;

- постійний пошук нових клієнтів, замість роботи з окресленим колом страхувальників, тобто страхові компанії замість того, щоб формувати страхові відносини на постійній основі з існуючими клієнтами, спрямовують свої зусилля на пошук нових сільськогосподарських підприємств і, збільшуючи вартість страхових послуг, втрачають старих клієнтів [2].

Також, однією з серйозних проблем, що гальмують розвиток ринку агостраховання, є надмірна вартість страхових послуг, з причин високого ступеня ризиків в аграрній галузі. Вітчизняні агровиробники, на відміну від зарубіжних колег, поки ще не тільки не готові платити високі страхові внески за договором агостраховання, а й навіть закладати відповідні витрати при плануванні бізнесу.

Отже, можна констатувати, що система агостраховання в Україні характеризується нерозвиненою інфраструктурою та недосконалою нормативно-правовою базою і, як наслідок, – незначним обсягом надання страхових послуг. Існуюча зараз модель функціонування агостраховання в Україні та модель державної допомоги є неефективною та потребує подальшого реформування з урахуванням попереднього досвіду.

З цією метою 26 квітня 2017 р. до Верховної ради України було подано законопроект № 6355-1 «Про державну підтримку сільськогосподарського страхування». Прийняття даного документа дозволить:

1) створити нормативно-правову базу, яка б забезпечувала для всіх страхувальників та страховиків рівний доступ та однакові можливості на ринку сільськогосподарського страхування;

2) змінити порядок надання фінансової допомоги, зокрема, на відміну від існуючої системи субсидування страхових премій, за новими вимогами агровиробники мають сплатити лише частину страхових внесків, а іншу частину платежів страховику буде сплачувати держава через Державне агентство сільськогосподарського страхування [3].

Підсумовуючи, зауважимо, що агостраховання – це найефективніший метод управління ризиками та багатофункціональний інструмент, здатний зменшити фінансові втрати агропідприємств. На тлі активного розвитку галузі сільського господарства, симбіоз страхового та аграрного секторів економіка має породжувати продуктивні та довготривалі відносини, яким додатково мають сприяти ефективні кроки з боку держави.

Список використаних джерел

1. Осъмьоркіна Н.В. Актуальні проблеми страхування сільськогосподарського виробництва в Україні [Електронний ресурс] / Н.В. Осъмьоркіна. – Режим доступу: <http://ua.z-pdf.ru/7biologiya/935974-1-udk-3685477-aktualni-problemi-strahuvannya-silskogospodarskogo-virobnictva-ukraini-osmorkina-aspirant-umanskiy-de.php>

2. Панченко О., Шоломій А. Розвиток агостраховання в Україні: проблеми та перспективи [Електронний ресурс] / О.Панченко, А Шоломій. – Режим доступу: <http://ppeu.stu.cn.ua/tmppdf/338.pdf>

3. Рубцова Н.М. Державна підтримка сільськогосподарського страхування: реалії та перспективи / Н.М. Рубцова // Проблеми та перспективи сталого розвитку АПК: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Мелітополь: ТДАТУ, 2017. – С. 26-27